SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU TOWARZYSTWA GIMNASTYCZNEGO

„SOKÓŁ"

WE LWOWIE

za rok 1887/8.

WE LWOWIE.
NAKŁADEM TOWARZYSTWA.
I. Związkowa Drukarnia we Lwowie.
1888.

Szanowne Zgromadzenie!

Zamykamy rok 21 istnienia Towarzystwa naszego, rok dalszego jego rozwoju i rozrostu. Jako miarę tego rozwoju nie należy brać ogólnej liczby członków, która jest mniejszą niźli roku minionego, albowiem wielu członków niespełniających w myśl statutu obowiązków na nich ciążących, wykreślono, ale cyfrę nowo przyjętych w roku ubiegłym do grona naszego, a głównie coraz zwiększającą się frekwencyę tak członków jak uczniów na godzinach ćwiczeń.

Jeżeli dodamy że dla członków coraz to nowe otwierać musieliśmy godziny, że dla gimnastyki żeńskiej tudzież uczniów znacznie pomnożyliśmy siły nauczycielskie, że coraz w szerszych kołach spotykamy się z uznaniem potrzeb racyonalnych ćwiczeń fizycznych, że nasz „Przewodnik gimnastyczny“ coraz więcej znajduje przyjaciół i uznanie w kołach fachowych, to mniemamy, że mamy wszelkie prawo mówić o zaznaczonym na wstępie rozwoju Towarzystwa naszego.

A dalszym tego dowodem są nowo powstające filie naszego „Sokoła.“

Do istniejących już w Stanisławowie, Tarnowie, Przemyślu, Kołomyi, Tarnopolu i Rzeszowie przybyła w roku ubiegłym filia Towarzystwa naszego w Wadowicach, Nowym Sączu i Oświęcimie, w zawiązaniu zaś są dalsze filie w Sokalu, Złoczowie i Brzeżanach.

Kiedy w roku 1884 sprowadzaliśmy się tutaj do własnego gmachu rościliśmy nadzieję żywego rozwoju Towarzystwa, rokowaliśmy mu wzrost szybki w niedalekiej przyszłości.

Dziś, już po upływie lat kilku widzimy z radością, że myśli te i nadzieje w znacznej mierze ziściły się.

Ale temu rozwojowi nieodpowiadały nasze ustawy i organizacya Towarzystwa.

Przyczynę tego znaleść łatwo: oto nasi poprzednicy w zarządzie, zajęci wykończeniem budowy gmachu, tej właśnie głównie pracę swą i czas poświęcili.

Gdy dopiero w roku ubiegłym zdołaliśmy zakończyć budowę, spadł na nas obowiązek zająć się organizacyą wewnętrzną Towarzystwa, przystąpić do dzieła reformy ustaw i urządzeń naszych.

Konieczność podjęcia reform, wynikła z rzeczy samej: wszakże statuta, regulamina i urządzenia obecne powstały w czasie, kiedy nasz „Sokół" liczył zaledwie jedną trzecią część obecnych członków, a może jedną piątą część uczniów; w chwilach, kiedy bez własnego gniazda ograniczeni do szczupłych ubikacyi, złączeni lokalnie, pozostawaliśmy w patryarchalnych stosunkach bez należytego podziału pracy.

Z rozwojem Towarzystwa, z przybyciem do obszernych lokalów, z napływem nowych członków a z nim coraz to nowych życzeń i wymagań, postać rzeczy uledz musiała zmianie.

Podążyć za tym postępem, dorównać mu w urządzeniach tak, żeby w miarę możności nie tylko utrzymać ład i porządek, ale nadać podstawę do dalszego rozwoju Towarzysta, — oto było zadanie, którem Wydział ustępujący szczerze się zajął.

Potrzeba reformy okazała się tak w kierunku technicznym jak i pod względem prowadzenia administracyi.

Najprzód więc w kierunku technicznym uznaliśmy za konieczne zająć się szkołą gimnastyki, której prowadzenie pozostawiało nieco do życzenia. — Wychodząc z założenia, że młodzież to przyszłość narodu, że jej zdrowie fizyczne i moralne wyrokuje o zdrowiu społecznem, uważaliśmy jako obowiązek szczególnie zaopiekować się szkołą, tem bardziej, że uczniowie nie mając prawa żądać ulepszeń i re-

form, które były udziałem członków nie mogli się takowych spodziewać bez inicyatywy Wydziału.

W tym celu przeprowadziliśmy zasadę, iż uczniowie szkół gimnazyalnych odbywać mają ćwiczenia w ten sposób, iż na każdy oddział przypadać mają przynajmniej dwie godziny tygodniowo, t. j. iż każdy uczeń odbywać ma ćwiczenia przynajmniej dwa razy w tygodniu. Ponieważ przez to liczba ćwiczących podczas jednej godziny znacznie się zwiększyła, tedy musieliśmy znacznie pomnożyć siły nauczycielskie.

Utrzymanie porządku na godzinach licznej rzeszy młodych naszych „Sokołów“, organizacya nadzoru tak przez nauczycieli jak i członków Wydziału, dążenie do zaprowadzenia jednolitych, odpowiednich dla ćwiczeń ubiorów, szczególnie mesztów, wreszcie odpowiedne i wygodne urządzenie szatni, stanowiły przedmiot licznych uchwał i zarządzeń ustępującego Wydziału.

Dla zachęty uczniów a ukazania naszych najlepszych dla nich chęci, postanowiliśmy urządzać uroczyste otwarcie kursu szkolnego oraz publiczne popisy tychże.

Wreszcie uchwaliliśmy odnieść się do władz rządowych z prośbą o nadanie szkole naszej charakteru publicznego.

Obok uczniów, zwróciliśmy uwagę na siły nauczycielskie.

Pomny potrzeby wykształcenia teoretycznie i praktycznie uzdolnionych nauczycieli nie tylko dla naszego Towarzystwa i filii naszych, ale dla szkół i zakładów publicznych i prywatnych, Wydział ustępujący uchwalił urządzić k u r s n a u c z y c i e l s k i, po którego odbyciu, kandydaci do egzaminów zgłaszać by się mogli.

Sprawa ta była przedmiotem długich i obszernych dyskusyi i uchwał, tak w samym Wydziale jakoteż ad hoc wybranej komisyi, która ostatecznie plan całego kursu wypracowała.

Jednakże wprowadzenie w życie kursu tego, mimo najlepszych chęci ustępującego zarządu, z przyczyn niestety, od niego niezależnych nastąpić na razie nie mogło.

Plan jednak gotowy polecamy nowemu Wydziałowi, w tem przekonaniu, że przy energii zaprowadzenie kursu jest możliwe, a jako rzecz bardzo użyteczna, wielką korzyść sprawie gimnastyki przynieść musi.

Obok tego zajął się Wydział ustępujący sprawą ścisłego określenia obowiązków naszych nauczycieli, tudzież stosunku tychże do zarządu, z czego wypłynęła potrzeba rewizyi i ulepszenia dotychczasowych instrukcyi, niemniej poruszył zarząd ustępujący sprawę ustalenia bytu naszych nauczycieli, i zabezpieczenia ich przyszlości, a takową polecił do zbadania i poczynienia stosownych wniosków wybranej z łona swego komisyi.

Obok tych spraw odnoszących się do gimnastyki i nauczycieli, Wydział ustępujący uznał za konieczne przeprowadzić gruntowne reformy w prowadzeniu administracyi Towarzystwa. W tym celu zwiększył przedewszystkiem siły kancelaryjne zarządu i zajął się oczyszczeniem balastu członków, którzy figurują w naszych wykazach bez poczuwania się do obowiązku i uiszczenia przepisanych statutami należytości.

Przyczyną nagromadzenia nierealnych członków i wysokich zaległości, były głównie przepisy statutu naszego, który mógł być odpowiednim przy szczupłym gronie członków, który jednak okazał się wadliwym przy tak znacznym rozkwicie Towarzystwa.

Trudności administracyjne wynikajace z podziału członków na czynnych i wspierających może zdaniem naszem usunąć odpowiednia zmiana statutu. Wypracowaniem tej zmiany zajął się Wydział ustępujący i odpowiednie wnioski przedkłada szanownemu Zgromadzeniu jako osobny punkt porządku dziennego.

Utrzymanie wreszcie w należytej ewidencyi funduszów i majątku Towarzystwa, ułożenie preliminarza, który daje dokładny obraz gospodarstwa finansowego, zamierzona konwersya pożyczki w kasie oszczędności, co do której przedkładamy osobno wnioski szanownemu zebraniu, były dalszym ciągiem reform w zarządzie, przez nas rozpoczę-

tych. O działalności ustępującego Wydziału w kierunkach powyższych niewspominamy, ażeby pochlubić się pracą lub dokonanemi dziełami, owszem przyznajemy, że tu i owdzie bądź dla słabych sił naszych, bądź z innych niezależnych od nas przyczyn dokonać tego co zamierzano, niebyliśmy w stanie, nadmieniamy o niej jednak najprzód dla tego, ażeby uzyskać pobłażliwość dla rzeczy dopiero rozpoczętych.

Każda reforma jest trudną i spotyka się łatwo z mylnem osądzeniem tam, gdzie sądzą się rzeczy, bez dokładnego ich zrozumienia. Od takich sądów chcielibyśmy być uwolnieni, a dla tego niech nam wolno będzie zaznaczyć, że zarząd ustępujący miał pełną świadomość potrzeby organizacyi i reform w technicznym i administracyjnym kierunku, miał to niezłomne przekonanie, że dalszy rozwój Towarzystwa naszego, jako instytucyi żywotnej, której potrzebę coraz szersze uznają koła, wymagać będzie dalszych zmian i reform, wymagać mrówczej i rzetelnej pracy, w której przyszłemu zarządowi ustać nie będzie wolno.

Dalej wspominamy o rozpoczętych przez nas reformach, ażeby wskazać przyszłemu zarządowi, któremi drogami kroczyliśmy i żeby tegoż uprosić o prowadzenie konsekwentne rozpoczętego dzieła; nareszcie dla tego ażeby Panów prosić o skuteczne poparcie przyszłego zarządu w dziele właśnie rozpoczętem: boć w ręku waszym Panowie, oddać losy Towarzystwa w ręce godne i takie, które nie oglądając się na poboczne cele lub względy, na rzeczy i sprawy do Towarzystwa naszego nie należące, przedewszystkiem i głównie mieć będą na oku interes i dobro instytucyi, do której kierowania i rządu powołani zostaną; wszakże zapominać nam nie wolno, że instytucye i ustawy to rzeczy piękne, ale do ich prowadzenia i wykonania, potrzeba ludzi....

Tych z całego serca życzymy naszej instytucyi, a że ich Panowie znajdziecie mamy niepłonną nadzieję.

Zanim przystąpimy do szczegółowego sprawozdania i zestawienia dat do Towarzystwa się odnoszących, poczuwamy się do obowiązku podziękować: Najpierw: Reprezentacyi miasta Lwowa za udzielenie w roku ubiegłym, obok zwykłej, nadzwyczajnej subwencyi 1.000 zł. na wykończenie budowy gmachu naszego, oraz gal. Kasie oszczędności za dar na ten cel w kwocie 300 zł.

Dalej dziękujemy szanownemu dziennikarstwu naszemu za chętne i liczne umieszczanie wiadomości o naszym „Sokole" i propagowanie przez to dążności naszych; komitetowi pań, który zajął się wypracowaniem sztandaru dla Towarzystwa; c. k. komendzie wojskowej za wolne karty do pływalni wojskowej udzielane jak w latach ubiegłych dla uczniów Towarzystwa; Towarzystwu łyżwiarskiemu, za zniżenie sezonowych kart na ślizgawkę dla członków naszych; pp. lekarzom Drwi Tadeuszowi Krobickiemu, Stroynowskiemu, Bylickiemu, Kniaziołuckiemu, Wiczkowskiemu i Ziembickiemu za chętne i bezintereresowne wspieranie nas i inspekcye, oraz łaskawy czynny udział w wykładach urządzanych na cele Towarzystwa; szanownym amatorkom i amatorom teatru, za łaskawy współudział w przedstawieniach urządzanych na rzecz Towarzystwa, nareszcie serdecznie dziękujemy wszystkim przyjaciołom Towarzystwa naszego, którzy temuż liczne składali dowody swojej przychylności i ofiarności.

I. Na Walnem Zgromadzeniu z dnia 28. marca 1887 wybrano: Prezesem Dra Żegotę Krówczyńskiego, zastępcą: Dr. Antoniego Dzięḑzielewicza, członkami wydziału: Feliksa Bieńkowskiego, Ksawerego Fiszera, Maryana Jarockiego, Justyna Langa, Dra Kazimierza Łuczkiewicza, Dra Józefa Merunowicza, Teofila Merunowicza, Władysława Pannenkę, Dra Kazimierza Pawlikowskiego, Władysława Sanockiego, Paulina Targońskiego i Alojzego Walleka, zastępcami: Jakóba Bilewicza, Dr. Kazimierza Czarnika, Dra Tadeusza Heppego i Dra Stanisława Starczewskiego.

Rewidentami: Ferdynanda Gąsiorowskiego i Edwarda Simona.

Zaraz z początku zrezygnował p. Feliks Bieńkowski.

W myśl §. 24. statutu ukonstytuował się Wydział następnie:

Dyrektorem wybrano Dra Kazimierza Łuczkiewicza, zastępcą Dra Kazimierza Czarnika; Gospodarzem: Dra Kazimierza Pawlikowskiego, zastępcą: Władysława Pannenkę; Sekretarzem: Władysława Sanockiego, zastępcą Jakóba Bilewicza; Skarbnikiem: Paulina Targońskiego, zastępcą Ksawerego Fiszera; Bibliotekarzem: Maryana Jarockiego, zastępcą Alojzego Walleka; Administratorem „Przewodnika gimnastycznego“ Dra Tadeusza Heppego, zastępcą Dra Stanisława Starczewskiego.

Wydział odbył w ciągu roku posiedzeń 16.

Lekarzami Towarzystwa byli Dr. Tadeusz Krobicki, Dr. Stroynowski, Dr. Bylicki i Dr. Zygmunt Kniaziołucki.

Kancelaryę prowadził p. Artur Zimmermann, w ciągu roku przyjęliśmy do pomocy p. Skwirczyńskiego.

II. W zakładzie gimnastycznym dla członków i szkole dla uczniów prywatnych, gimnazyalnych oraz uczennic, pozostających pod zarządem i nadzorem Wydziału, był nauczycielem kierującym jak lat poprzednich p. Antoni Durski, tegoż zastępcami pp. Edmund Cenar i Wiktor Tyblewicz.

Pod tem kierownictwem prowadzili ćwiczenia na godzinach członków, uczniów i uczennic, członkowie grona nauczycielskiego.

Ćwiczenia członków, uczennic i uczniów Towarzystwa oraz uczniów szkół gimnazyalnych odbywały się w następujących godzinach:

1. Członkowie zwyczajni w liczbie około 150 ćwiczyli:

a) w poniedziałek, w środę i w piątek od 7—8 wieczorem przeciętnie 100 w 12 zastępach;
b) we wtorek, czwartek i sobotę od 7—8 wieczorem przeciętnie 10 w 1 zastępie;
c) we wtorek i czwartek od 6—7 wieczorem (w miesiącach zimowych) przeciętnie 6 w 1 zastępie;
d) w poniedziałek, środę i piątek od 8—9 wieczorem przeciętnie 15 w 1 zastępie.

Ćwiczenia odbywały się według planu na 36 tygodni ułożonego, a mianowicie z uwzględnieniem wszystkich rodzajów ćwiczeń gimnastycznych.

Na jedną godzinę nauki przypadały 20 minut ćwiczeń wspólnych, a 40 na ćwiczenia zastępami z jedną zmianą i uwzględnieniem harmonijnego rozwoju górnej i dolnej połowy ciała.

2. Uczniowie Towarzystwa w liczbie około 150 ćwiczyli:

a) młodsi wiekiem od 6—12 lat we wtorek, czwartek i sobotę od 11½ do 12½ w południe przeciętnie 20 w 2 zastępach;
b) starsi wiekiem od 10—18 lat we wtorek, czwartek i sobotę od 7—8 wieczorem przeciętnie 100 w 8 zastępach;

c) przeciętnie 10 uczniów w godzinach szkół funduszowych.

Nauka odbywała się również na podstawie planu gimnastyki towarzyskiej, z zastosowaniem odpowiedniej metodyki w nauczaniu zawisłej od wieku i postępu ćwiczących uczniów.

3. Uczennice Towarzystwa w liczbie przeszło 100 ćwiczyły: w poniedziałek, środę i piątek przeciętnie 80 w 4 zastępach z zastosowaniem ćwiczeń wspólnych i towarzyskich na przyrządach.

4. Uczniowie gimnazyalni ćwiczyli:

a) gimnazym I. we wtorek i czwartek od 4—6 (względnie od 5—7 po południu):
w II. półroczu 1886—7 240 uczniów w 4 oddziałach [w 16 zastępach],
w I. półroczu 1887—8 291 uczniów w 2 oddziałach [w 16 zastępach],

b) gimnazyum II. w środę i sobotę od 5—7 po południu:
w II. półroczu 1886—7 215 uczniów w 4 oddziałach [w 16 zastępach],
w I. półroczu 1887—8 397 uczniów w 4 oddziałach [w 16 zastępach],

c) gimnazyum IV. w poniedziałek i piątek od 5—7 po południu:
w II. półroczu 1886—7 321 uczniów w 6 oddziałach [w 24 zastępach],
w I. półroczu 1887—8 320 uczniów w 2 oddziałach [w 16 zastępach].

5. Uczniowie szkoły przemysłowej ćwiczyli w liczbie 80 we czwartek i piątek od 8—9 wieczorem przeciętnie 30—40.

6. Grono nauczycielskie ćwiczyło w poniedziałek, środę i piątek od godziny 8—9 wieczorem.

W ogóle przypadało w tygodniu 30 godzin nauki gimnastyki, a w ubiegłym roku korzystało z nich ogółem 1520 osób.

III. Do pomocy w sprawach gimnastyki, tj. technicznych, mieliśmy grono nauczycielskie, w którego skład wchodzili: Durski Antoni (przewodniczący), Abl Teofil, Adam Ernest, Albinowski Stanisław, Broniewski Henryk, Cenar Edmund, Haczewski Kazimierz, Hauswald Edwin, Hemmerling Kazimierz, Janikowski Władysław, Kwiatkowski Romuald, Kwiatkowski Wacław, Łuszczyński Zygmunt, Nowicki Wilhelm, Dr. Niementowski Stefan, Niedźwiecki Stanisław, Dr. Pawlikowski Kazimierz, Sanocki Władysław, Tyblewicz Wiktor, Usiekniewicz Kazimierz, Wallek Alojzy, Warzynicki Franciszek.

Członkowie grona nauczycielskiego prowadzili, jak już wspomniano, zastępy na godzinach członków, uczniów i uczennic Towarzystwa.

Grono odbywało posiedzenia każdej pierwszej soboty po pierwszym dniu każdego miesiąca, na których powoływało do swego składu nowych członków, uchwalało i przyjmowało program i podziały ćwiczeń członków Towarzystwa i członków grona, oraz poruczało prowadzenie pojedynczych zastępów ćwiczeń, członkom grona; wreszcie udzielało Wydziałowi opinie w sprawach technicznej natury, tudzież próśb o potwierdzenie frekwentacyi.

Z ważniejszych czynności uchwał grona wymieniamy wypracowanie i przeprowadzenie programu pochodu podczas pobytu arcyksięcia Rudolfa we Lwowie, wypracowanie projektu regulaminu wycieczkowego dla Towarzystwa, oraz nowego regulaminu dla grona; ułożenie i przeprowadzenie programu ćwiczeń członków na wieczorku publicznym 2. grudnia 1887 oraz ćwiczeń publicznych uczniów Towarzystwa w lutym b. r. Z powodu zamierzonej uroczystości poświęcenia gmachu ułożyło grono po długich i obszernych dyskusyach cały program ćwiczeń publicznych. Grono uchwaliło wreszcie zakupno dzieł i pism gimnastycznych oraz urządzanie wykładów od czasu do czasu dla swoich członków.

IV. Z końcem roku 1886 mieliśmy członków Towarzystwa (honorowych, założycieli, czynnych i wspierających) 813

W ciągu roku 1887 przybyło nowych członków:

w styczniu	22
„ lutym	16
„ marcu	22
„ kwietniu	40
„ maju	12
„ czerwcu	14
„ lipcu	3
„ sierpniu	8
„ wrześniu	10
„ październiku	21
„ listopadzie	26
„ grudniu	19
ogółem z końcem roku 1887 . .	1.026
Przez śmierć i wystąpienie ubyło . . .	42
liczyło zatem Towarzystwo z końcem roku 1887 członków	984

Przez śmierć straciliśmy: Bielawskiego Mieczysława, Czerwieńskiego Bolesława, Dra Gajewskiego Ksawerego, Gillera Agatona, Legadego Albina, Orzechowskiego Antoniego, Pleśniaka Wojciecha, Spaustę Bolesława i Wallocha Józefa.

Prosimy uczcić pamięć ich przez powstanie.

Jako występujących uważaliśmy i wykreślili .	277
pozostało z końcem roku 1887	707

Nowowstępujących przyjmował Wydział na podstawie przedstawienia członków Towarzystwa, poczem Dyrekcya wystawiała karty przyjęcia.

Niezamożnym ułatwialiśmy przystęp do Towarzystwa przez zupełne lub częściowe uwalnianie od opłaty wkładek.

Pod tym ostatnim względem uchwaliliśmy dla uczennic udzielać uwolnień tylko do wysokości 10% uczęszczających za opłatą na naukę gimnastyki żeńskiej.

Jako zakład publiczny wydawaliśmy członkom świadectwa frekwentacyi i udziału w ćwiczeniach oraz polecaliśmy naszych nauczycieli zakładom i szkołom.

V. Rachunki sprawdzone przez pp. rewidentów a zestawione i wyszczególnione osobno wykazują:

a) w przychodach . . .	12.516	zł.	99 ct.
b) w rozchodach	12.541	„	34 „
Zamknięcie rachunków przedstawia z końcem roku 1887 niedobór w kwocie	24	„	35 „

Ciężącą na gmachu naszym pożyczkę w kasie oszczędności postanowiliśmy uzupełnić do pierwotnej wysokości (27.000 zł.) i zmienić na 10-letnią.

Dalsze zrealizowanie i przeprowadzenie tej sprawy zawisło od decyzyi Szanownego Zgromadzenia, któremu przedkładamy właśnie na obecnem zebraniu odpowiednie wnioski.

VI. Wiadomo Szanownemu Zgromadzeniu ze sprawozdania za rok 1886—7, że ówczesny Wydział Towarzystwa naszego poczynił rokowania z p. Kamienobrodzkim co do wykończenia zewnętrznej fasady gmachu naszego.

Wydział ustępujący dążąc do wykończenia tej fasady uchwalił na podstawie opinii komitetu budowlanego przedewszystkiem w zasadzie wyprawić fasadę wapnem hydraulicznem, od podwórza zwykłem wapnem, roboty zaś rzeźbiarskie i blacharskie oddać w osobne przedsiębiorstwo.

Na podstawie tych zasad, tudzież zaopiniowanych przez komitet budowlany ofert, oddaliśmy:

1. roboty murarskie (wyprawa wapnem hydraulicznem) p. Kamienobrodzkiemu za wynagrodzeniem	2.200 zł.
2. roboty rzeźbiarskie p. Piotrowi Harasimowiczowi za ugodzoną sumę	598 „
3. roboty blacharskie p. Stanisławowi Wojtyńskiemu za kwotę	338 48

Stosownie do przyjętych zobowiązań, pokończyli pp. przedsiębiorcy podjęte roboty we wrześniu 1887 tak, iż w tym miesiącu gmach Towarzystwa naszego ze strony zewnętrznej zupełnie wykończony został.

Jako godło umieściliśmy nad wejściem głównym wykonanego artystycznie przez p. Harasimowicza „Sokoła“ zrywającego się do lotu, pod nim napis: „*in sano corpore mens sana*“.

Niech nam wolno będzie przy tej sposobności p. Kamienobrodzkiemu oraz p. Harasimowiczowi wyrazić publiczne uznanie za sumienne i znakomite pod każdym względem wykonanie podjętych przez nich robót.

Z mniejszych robót wykonaliśmy wybicie drugich drzwi bezpieczeństwa w narożniku gmachu, zniesienie zupełne schodów w narożnej wieżyczce, a natomiast połączenie szatni I. przez schody kręcone z galeryą na 1szym piętrze.

Do wybicia drzwi bezpieczeństwa byliśmy zmuszeni wezwaniem władz, które uczyniły od tego zawisłe odbywanie większych zebrań, koncertów itp. w sali naszej; przez połączenie zaś szatni z galeryą za pomocą kręconych schodów, uzyskaliśmy dalszą wygodną szatnię na galeryi. Dalej zastąpiliśmy dotychczasowe prowizoryczne drzwi główne, ozdobnie wykończonymi drzwiami u wstępu gmachu, a takiemi również zaopatrzyliśmy wspomniany wyżej wychód bezpieczeństwa.

Wreszcie umieściliśmy podłogę z płyt kamiennych w wieżyczce przy nowym narożnym wejściu i dokończyliśmy kamyczkową podłogę w sieni u głównego wejścia.

W sprawie zakupna realności sąsiedniej od strony północnej, mamy zaszczyt podać do wiadomości Szanownego Zgromadzenia co następuje:

Walne Zgromadzenie z dnia 13. października 1886 przeszło nad wnioskiem Wydziału o pozwolenie sprzedania byłym sąsiadom naszym Schwetlichom skrawka gruntu i prawa oparcia się o ścianę naszego gmachu, po wyczerpującej i bardzo gorącej dyskusyi do porządku dziennego

natomiast zaś uchwaliło znakomitą większością głosów wniosek członka Towarzystwa Bilewicza: „Wzywa się Wydział, aby w jak najkrótszym czasie przedsięwziął wszelkie kroki prowadzące do nabycia sąsiedniej realności na cele rozszerzenia ubikacyi Towarzystwa gimnastycznego „Sokoł“.

Kiedy następnie na zebraniu 28. marca 1887 uchwaliło Szanowne Zgromadzenie rezolucyę wyrażającą „życzenie, by nowy Wydział zajął się energicznie sprawą nabycia sąsiedniej realności Schwetlichów na rozszerzenie gmachu Towarzystwa“, była już sprawa ta o tyle wdrożoną, że na posiedzeniu Wydziału z dnia 23. października 1886 wybrano dwie komisye, z których jedna miała zająć się zbieraniem składek między członkami, druga obmyśleć sposób nabycia sąsiedniej realności i pomnożenia funduszów przez pierwszą komisyę uzbierać się mających.

Niestety, urzeczywistnienie powyższego zamiaru nie zostawało w żadnym stosunku do zapału, z jakim myśl wnioskodawcy przyjętą, uchwaloną i urgowaną była. Dowodem tego są wyniki kollekty zarządzonej przez komisyę składkową.

List składkowych na datki jednorazowe miała kancelarya Towarzystwa 1
członkowie rozebrali . . . . . 39 razem 40.
Z tych zwrócono czystych . . . . . 5.
nie zwrócono mimo urgensów . . . . . 8.

Na 27 wypełnionych kart zebrano i oddano skarbnikowi Towarzystwa ze składek w kancelaryi gotówką 17 zł. 47 ct.

ze składek zebranych od członków:

a) gotówką	143	„	13 „
b) w książ. kasy oszczędności nr. 32.501	43	„	— „
w książ. kasy oszczędności nr. 52.627 .	22	„	— „
„ banku krajowego nr. 9.221 .	22	„	58 „
razem	248	zł.	18 ct.

List wkładkowych na datki peryodyczne miała kancelarya początkowo 1

następnie na nazwisko pojedynczych ofiarodawców .	7
członkowie rozebrali	10

Z tych 18 kart zwrócono czystych 8, a na 10 wypełnionych kart zebrano i oddano skarbnikowi:

a) gotówką	38	zł. 23	ct.
b) w książ. kasy oszczędności nr. 32.501	5	„ —	„
razem	43	zł. 23	„
Zebrano tedy i oddano skarbnikowi ogółem	291	„ 41	„
z czego zapłaciwszy wydatki na odezwy itd.	8	„ 70	„
wciągnął tenże na razie w rubrykę przychodów ogólnych	282	zł. 71	ct.

Jest to wcale nieświetny rezultat, który przedstawia się jeszcze skromniej, gdy się zważy, że na powyższy wynik złożyło się:

66 członków . . .	którzy ofiarowali	121	zł. 63	ct.
78 nieczłonków . .	„ „	91	„ 11	„
49 N. N. . . .	„ „	38	„ 62	„
(nie odd. listu l. 28) .	„ „	22	„ 58	„

że zatem do datków otrzymanych od 185 znanych lub przynajmniej zamarkowanych ofiarodawców przyczyniło się tylko 66 członków naszego Towarzystwa. Liczba ta jest bardzo wymowną i nie dozwala przypuszczać, aby sprawa nabycia sąsiedniej realności mogła mieć widoki być traktowaną na seryo.

VII. „Przewodnik gimnastyczny „Sokoł“, organ Towarzystw gimnastycznych, wychodził w roku 1887 podobnie jak w latach ubiegłych raz na miesiąc, pod redakcyą prezesa Dra Żegoty Krówczyńskiego, zaś jako odpowiedzialny redaktor podpisywał „Przewodnika“ Antoni Durski.

Administracyą „Przewodnika“ zajmował się Dr. Tadeusz Heppe, ekspedycyą tegoż dla członków Towarzystwa kancelarya „Sokoła“.

Nakład „Przewodnika“ wynosił w 1887 roku 1000 egzemplarzy; z tego otrzymało:

1. Towarzystwo dla członków 500 egzemplarzy.

2. Prenumeratorowie nie należący do Towarzystwa 146 egzemplarzy.

3. Redakcye czasopism, biblioteki, czytelnie, Towarzystwa, współpracownicy itd. (bezpłatnie) 111 egzemplarzy.

Obrót kasowy był następujący:

	Przychód:	Rozchód:
W styczniu *)	118 zł. 33 ct.	92 zł. 82 ct.
„ lutym	70 „ 20 „	62 „ 75 „
„ marcu	22 „ 90 „	2 „ 15 „
„ kwietniu	4 „ 44 „	4 „ 40 „
„ maju	17 „ 30 „	50 „ 43 „
„ czerwcu	67 „ 50 „	76 „ 67 „
„ lipcu	4 „ 55 „	5 „ 28 „
„ sierpniu	— „ 40 „	4 „ 80 „
„ wrześniu	4 „ — „	1 „ 69 „
„ październiku	5 „ 80 „	7 „ 28 „
„ listopadzie	70 „ — „	1 „ 31 „
„ grudniu	31 „ 50 „	77 „ 49 „
Razem	416 zł. 92 ct.	387 zł. 07 ct.

Pozostałość kasowa wynosiła z dniem 1. stycznia 1888 kwotę 29 zł. 85 ct., do czego jednak należy doliczyć kwotę 100 zł. pożyczoną Towarzystwu gimnastycznemu „Sokoł“ we Lwowie w dniu 2. września 1886.

VIII. Z filiami Towarzystwa naszego w Stanisławowie, Nowym Sączu, Tarnowie, Przemyślu, Kołomyi, Tarnopolu, Rzeszowie, Wadowicach i Oświęcimie, tudzież Towarzystwami „Sokoła“ w Krakowie, Poznaniu, Jarosławiu, Bydgoszczy, Szamotułach i Gnieźnie staraliśmy się utrzymać łączność przez udzielanie wiadomości o sprawach i uroczystościach, jako też przez umieszczanie nadesłanych nam przez te Towarzystwa korespondencyi w łamach „Przewodnika gimnastycznego“.

*) razem z pozostałością kasową z r. 1886 w kwocie 36 zł. 44 ct.

W celu zaradzenia w części brakom nauczycieli gimnastyki na prowincyi, zamierzyliśmy wydać plan lekcyjny oraz utworzyć krótki kurs nauczycielski we Lwowie. — W tym celu zażądaliśmy od filii naszych informacyi pod względem sił nauczycielskich, tychże wykształcenia, używanych przyrządów, sal itp., ażeby stosownie do nadesłanych danych odpowiedni plan lekcyjny ułożyć, tudzież oświadczenia, czyli i kogo filie na kurs nauczycielski wysłać by były gotowe.

Ażeby członkom filii przenoszącym się na stałe mieszkanie do Lwowa ułatwić przystępowanie do naszego Towarzystwa, postanowiliśmy nie pobierać od nich wpisowego. O takie samo zarządzenie odnieśliśmy się również do filii i krakowskiego „Sokoła“ z prośbą o ułatwienie w podobny sposób członkom naszego „Sokoła“ wstępowania do tychże Towarzystw.

Z powodu wyboru prezeza „Sokoła“ rzeszowskiego Dra Zbyszewskiego, burmistrza miasta, wysłaliśmy telegram gratulacyjny tudzież telegram z kondolencyą do filii w Kołomyi z powodu śmierci prezesa Dębickiego.

Komitetom, zawiązanym w celu utworzenia filii naszego „Sokoła“ w Sokalu, Złoczowie i Brzeżanach, przesłaliśmy zezwolenie na utworzenie filii w myśl naszych statutów.

Statuta zaś i regulamina nasze przesłaliśmy na żądanie odnośnego komitetu w Wilnie, zajętemu założeniem tamże Towarzystwa gimnastycznego.

Uchwaliliśmy również każdej z filii naszego „Sokoła“ przesyłać bezpłatnie egzemplarz „Przewodnika gimnastycznego“.

Towarzystwa gimnastyczne „Sokołów“ w Poznaniu i Inowrocławiu, również w Czechach przesłały nam liczne zawiadomienia o uroczystościach swoich i wypadkach śmierci swoich mężów zasłużonych.

W takich razach wysyłaliśmy do tychże pisma lub telegramy, dając świadectwo łączności z bratnimi naszymi „Sokołami“.

Telegramy z powodu uroczystości sokolich przesłaliśmy do Przybramu, Kolina i Nowego Miasta, również telegramy kondolencyjne z powodu śmierci Dra Linhy i Jarosława Styblo w Pradze.

IX. Jak lat poprzednich, urządziliśmy w roku ubiegłym wspólne święcone „jajo“, „opłatek“ 24. grudnia, wieczorek 2. grudnia 1887 w rocznicę wprowadzenia się do nowej naszej sali, oraz szereg „wieczornic“ w górnej naszej czytelni ku rozrywce i rozbudzeniu życia towarzyskiego w gronie członków Towarzystwa naszego.

Wieczornice te urozmaicane były występami i popisami w spiewie i deklamacyi członków naszych oraz produkcyami naszego „kółka spiewackiego.“

Publiczne wieczorki z programem ćwiczeń przez członków Towarzystwa wykonanym, odbyliśmy dnia 2. grudnia 1887 w rocznicę wprowadzenia się do naszej sali, po którym nastąpiły nagrody w wieńcach laurowych dla ćwiczeń najlepszych, oraz w lutym b. r. w rocznicę założenia Towarzystwa wieczorek z popisem publicznym ćwiczeń uczniów Towarzystwa.

Dla pomnożenia funduszów budowy gmachu urządziliśmy festyn na górze zamkowej dnia 12. czerwca 1887 oraz w sali naszej w niedziele i święta, cały szereg przedstawień amatorskich oraz koncertów wykonywanych przez tutejsze muzyki wojskowe, dalej uchwaliliśmy urządzić w sali naszej szereg wykładów publicznych z dziedziny hygieny, z których kilka w roku bieżącym już się odbyło.

Postanowiliśmy dalej wziąć czynny udział w wystawie na zjeździe lekarzy i przyrodników, mającym się odbyć w roku bieżącym we Lwowie.

Celem wzięcia udziału w zjeździe Słowiańskich „Sokołów“ w Pradze, poczyniliśmy wszelkie przygotowania w myśl uchwał poprzednio już zapadłych.

Otrzymawszy jednak zawiadomienie od „Sokoła“ prazkiego iż zjazdu nie będzie zaprzestaliśmy wszelkich

czynności i przesłaliśmy pismo kondolencyjne do „Sokoła“ w Pradze.

Nakoniec uchwaliliśmy odbyć uroczyste poświęcenie gmachu naszego z umieszczeniem tablicy pamiątkowej, dawniej już uchwalonej.

Program całej uroczystości był również już ułożony i wypracowany, jednakże ze względu na niekorzystny stan naszych finansów, postanowiliśmy uroczystość powyższą odłożyć na czas późniejszy.

W uroczystościach i obchodach innych Towarzystw, jak czytelni akademickiej, stowarzyszenia „Skały,“ straży ochotniczej i t. d. braliśmy udział przez wysłanie na takowe delegatów z grona naszego.

Takich delegatów wysłaliśmy na pogrzeb ś. p. Kraszewskiego, ś. p. Janki i innych mężów zasłużonych ojczyźnie — a także wysłaną była z grona naszego osobna deputacya ku złożeniu gratulacyi Wmu Mochnackiemu, niegdyś członkowi wydziału naszego i zawsze gorliwemu przyjacielowi instytucyi naszej, z powodu wyboru na prezydenta miasta Lwowa — oraz osobna delegacya na jubileusz 30-letniej pracy literackiej Platona Kosteckiego, jednego z najstarszych członków naszego Towarzystwa. Przy tych publicznych uroczystościach występowali członkowie Towarzystwa naszego w ubiorach Sokolich, które co raz bardziej przyjmują się.

Przypominamy tutaj członkom naszym, że mamy osobną komisyę złożoną z 7 członków, powstałą z powodu zamierzonego wyjazdu do Pragi, która zajmowała się ułatwieniem nabycia ubiorów Sokolich dla członków Towarzystwa.

W stosunkowo krótkim czasie istnienia swego, komisya ta dostarczyła członkom naszym 20 ubiorów Sokolich, umożebniając nabycie tychże przez pobieranie bardzo małych rat, nawet mniej zamożnym członkom.

Gdy przy wystąpieniach gremialnych wypadnie nam wystąpić ze sztandarem — przeto Wydział ustępujący przyjął z prawdziwą wdzięcznością gotowość Wnej Pani

Marszałkiewiczowej ofiarowania Towarzystwu naszemu sztandaru, podał zarazem skazówki co do rozmiaru, wizerunków i napisów.

Jak się dowiadujemy, utworzył się osobny komitet Pań, który sztandar ma wykonać, za co z góry jeszcze raz niech nam wolno będzie Szanownej inicyatorce serdecznie podziękować.

Godność pierwszego chorążego powierzyliśmy członkowi Towarzystwa p. Władysławowi Pannence, 2go chorążego p. Józefowi Krzyżanowskiemu, 3go chorążego Janowi Hublowi.

Przy urządzaniu zabaw i uroczystości, był nam pomocny stały komitet zabawowy, w którego skład wchodzili: Justyn Lang, (jako przewodniczący), Henryk Broniewski, Dr. Kazimierz Czarnik, Ksawery Fiszer, Jan Hubel, Kazimierz Hemerling, Władysław Janikowski, Jan Jakubowski, Władysław Małecki, Dr. Kazimierz Pawlikowski, Bronisław Szelastak, Paulin Targoński, Wiktor Tyblewicz, Franciszek Warzynicki, Henryk Zagórski.

Komitet zabawowy dawał inicyatywę do uroczystości i zabaw naszych, był również wykonawcą uchwał dotyczących Wydziału.

Przy uroczystościach naszych występowało wyżej wspomniane koło spiewackie „Sokoła“ do którego zarządu wchodzą: Władysław Kulczycki jako pierwszy dyrygent i przewodniczący, Kazimierz Hemerling i Edwin Hauswald jako zastępcy, Alojzy Wallek jako bibliotekarz.

Salę naszą odstępywaliśmy na koncerta zebrania, i tp. innych Towarzystw lub komitetów a czyniliśmy to bezinteresownie, gdy chodziło o cel humanitarny lub dobroczynny albo o obchód uroczystości narodowych.

W górnych lokalnościach naszego budynku mieliśmy bibliotekę otwartą dla członków codziennie.

Z końcem r. 1886 liczyła nasza biblioteka 304 dzieł, broszur i czasopism w 446 tomach.

W r. 1887 przybyło 91 dzieł i broszur w 114 tomach,

było zatem z końcem roku 1887 ogółem 395 dzieł w 560 tomach.

Z tychże odstąpiliśmy klubowi polskiemu w Pradze 25 dzieł i broszur w 28 tomach (duplikaty) stan z końcem r. 1887—370 dzieł i broszur w 531 tomach.

W ciągu roku ubiegłego, korzystało z biblioteki przez wypożyczenie ogółem 353 członków Towarzystwa.

Uwaga. Na str. 14 w 7 wierszu od dołu skutkiem pomyłki podano kwotę 143 zł. 13 ct., zamiast właściwej 125 zł. 66 ct., skutkiem czego ogólny rezultat składek daje sumę 265 zł. 24 ct.

Na tem kończymy.

Staraliśmy się w powyższem pobieżnem zestawieniu przedstawić nie tylko to co nam zrobić powiodło się, ale także to, co uczynić myśleliśmy, co zaś bez naszej winy lub z innych powodów dokonać nie byliśmy wstanie.

Chcieliśmy zwrócić uwagę, że żywotna nasza instytucya wymaga co raz to nowych urządzeń i reform, jeśli ma się skutecznie rozwijać i postępywać, przyczem zamierzaliśmy podnieść, że serdeczne mieliśmy chęci dążyć za postępem i konsekwentnie iść naprzód.

Naszym następcom w zarządzie pozostawiamy wiele rozpoczętych rzeczy, toż tem goręcej zwracamy się do naszych mandantów z prośbą, ażeby na nieudolność naszą łaskawe względy, a przyszłym swoim wybranym skutecznego poparcia użyczyć zechcieli.

„Szczęść Boże“!

Z Wydziału Towarzystwa gimnastycznego „Sokół“.

We Lwowie, w kwietniu 1888.

Dr. *Kazimierz Łuczkiewicz*, Dyrektor.

Dr. *Żegota Krówczyński*, Prezes.

Lista członków
Towarzystwa gimnastycznego „Sokół“ we Lwowie
z dniem 31. Grudnia 1887.

A. Członkowie założyciele:

Hoffmann Maurycy, właściciel realności.
Mierzwiński Władysław, artysta-śpiewak.
Ekscel. hr. Potocki Alfred, właściciel dóbr.
Richtmann Zygmunt, właściciel realności.
Simon Edward, dyrektor gal. Banku kredytowego.

B. Członkowie wspierający i zwyczajni:

Abgarowicz Józef, koncepista Wydziału krajowego.
Abl Teofil, urzędnik kolei Karola Ludwika.
Abrahamowicz Wiktor, praktykant konc. Namiestnictwa.
Adam Ernest, akademik.
Adamowski Tomasz, rzeźnik.
Albinowski Stanisław, akademik.
Amirowicz Stanisław, urzędnik gal. Tow. gospod.
Anc Włodzimierz, urzędnik Magistratu.
Anczyc Stanisław, słuchacz Politechniki.
Au Feliks, adjunkt rachunkowy Wydziału kraj.

Baczewski Leopold, właściciel fabryki wódek.
Bagnowski Jan, urzędnik Tabuli miejskiej.
Balko Aleksander, referent pomocn. Prokur. skarbu.
Dr. Balko Władysław, adwokat kraj.
Bałaban Józef, starszy radca kraj. Dyrektor skarbu.
Bałaban Wincenty, koncypient Prokuratoryi skarbu.
Baranowski Bolesław, kraj. inspektor szkolny.
Baranowski Bolesław, akademik.
Baranowski Mieczysław. inspektor szkolny okręgowy.
Barański-Ostaszewski Kazimierz, redakt. „Dziennika polsk.“

Bardasz Ferdynand Stanisław, kupiec.
Bauch Edward, radca Sądu kraj.
Bauer Feliks, urzędn. kol. Czerniowieckiej.
Bayli Seweryn Stanisław, zecer.
Beakock Alfred, subjekt handlowy.
Becht Maryan Fryderyk, kancel. kraj. Dyr. skarbu.
Bedronek Tadeusz, prakt. kraj. Dyr. skarbu.
Dr. Bełcikowski Stanisław, sekretarz Prokur skarbu.
Dr. Benoni Karol, profesor.
Bereżyński Ludwik, urzędn. krak. Tow. wzaj. ubezp.
Bergtraun Maks, fotograf.
Bernaczek Juliusz, radca Sądu kraj.
Dr. Białkowski Władysław, lekarz w Bełzie.
Białkowski Eugeniusz, subjekt handlowy,
Białoskórski Ludwik, akademik.
Bick Herman, urzędnik.
Bielański Bolesław, prokurzysta gal. Banku hip.
Bielska Marya, właścicielka pensyonatu.
Dr. Bielski Józef, lekarz.
Bieńkowski Feliks, inżyn. Wydz. kraj.
Biesiadecki Maciej, prakt. konc. Namiestn.
Bilewicz Jakób, kandydat notaryalny.
Biliński Edmund, urzędn. gal. Tow. kred. ziemsk.
Bilwin Stanisław, komisarz skarbowy w Kołomyi.
Blaustein Zygmunt, prywatyzujący.
Dr. Biliziński Kazimierz, adwokat kraj.
Blumenfeld Adolf, urzędn. Banku hip.
Błachowski Leon, fotograf.
Błotnicki Jan, koncypient Prokur. skarbu.
Dr. Błotnicki Teodor, lekarz.
Bogdanowicz Aleksander, urzędn. Wydz. kraj.
Bogdanowicz Henryk, majster blacharski.
Bogdanowicz Kajetan, akademik.
Dr. Bogdański Władysław, lekarz.
Bojarski Alfred, urzędn. techn. Magistratu.
Bojarski Tadeusz, urzędn. gal. Tow. kred. ziemsk.
Borkowski Jan, typograf.
Borkowski Michał, przemysłowiec.
Borkowski Teodor, artysta spiewak.
Brajer Bertemilian Emil, właściciel dóbr.
Brand Joanna,
Brason Henryk, urzęd. pocztowy.
Bratkowski Leon, właściciel realności, przedsiębiorca.
Breyvogel Wilhelm, restaurator.
Broniewski Andrzej, c. k. nadleśniczy.

Broniewski Henryk, akademik.
Buber Rozalia.
Dr. Budzynowski Włodzimierz, urzędn. gal. Tow. kred. ziem.
Budzyński Wiktor, asystent Politechniki.
Dr. Bujak Tadeusz, koncypient Prokur. skarbu.
Bund Salomon, słuch. praw.
Bunzel Józef Adam, urzędn. Namiestn.

Calderoni Juliusz, szef firmy Rosenthal.
Camil Władysław, urzędn. gal. Tow. kred. ziemsk.
Cenar Edmund, nauczyciel.
Charanza Alojzy, urzędn. pocztowy.
Charkierwicz Stanisław, urzędn. kraj. Dyr. skarbu.
Chądzyński Jan, subjekt handlowy.
Choroszczakowtki Edmund, urzędn. Banku kraj.
Cieślik Antoni, właściciel restauracyi.
Cukier Franciszek, urzędn. austr. Zakł. kred. dla handlu i przem.
Czaderski Mieczysław, koncepista kraj. Dyr. skarbu.
Czarnecki Włodzimierz, subjekt handlowy.
Czarnik Bronisław, urzędn. Zakł. nar. im. Ossolińskich.
Dr. Czarnik Kazimierz, kandydat adwokatury.
Czaykowski Damian, księgarz.
Czechowicz Karol, politechnik.
Czernecki Józef, profesor gimnazyalny.
Czernicki Józef, kupiec.
Czerszyk Jan Kanty, inspektor kol. Karola Ludwika.
Dr. Czeszer Józef, adwokat krajowy.
Czeżowski Jan Adam, komisarz Namiestnictwa.
Czubski Jan, prof. Semin. naucz. żeńsk.
Czyżek Marcin, właściciel piekarni.
Dr. Ćwikliński Ludwik, prof uniwersytetu.

Dajewski Mieczysław, nadinspektor straży skarb.
Dańczewski Grzegorz, urzędnik wojskowy.
Darowski Mieczysław, prezes honorowy „Gwiazdy“.
Devechy Fryderyk, magister farmacyi.
Deyczakowski Frańciszek, urzędn. rach. Namiestnictwa.
Dobrowolski Zygmunt, politechnik.
Dolnicki Leon, prof. gimnazyalny.
Dołżycki Włodzimierz, urzędn. konc. kraj. dyr. skarbu.
Dorożewski Napoleon, radca kraj. Dyr. skarbu.
Drahokaupil Jan, starszy inżynier Namiestnictwa.
Drągowski Zygmunt, Stanisław, właśc. realn.
Dr. Drohojowski Jan hr., sekretarz Banku kraj.

Drozdowski Karol, kandydat adwokatury.
Drozdowski Ludwik, inżynier kol. Kar. Ludw.
Dulewski Stanisław, praktykant sądowy.
Dr. Dulęba Bronisław, koncepista Wydz. kraj.
Dr. Dulęba Władysław, adwokat krajowy.
Duniewicz Edmund, radca Sądu kraj.
Durski Antoni, kierujący naucz. Tow. gimn. „Sokół“.
Durski Jan, adjunkt podatkowy w Złoczowie.
Dyduszyński Gustaw, słuchacz praw.
Dydyński Leon, inżynier.
Dyrdoń Paweł, inżynier Wydz. kraj.
Dzieduszycki Leon hr., urzędn. gal. Tow. kred. ziemsk.
Dzieślewski Władysław, inżynier kol. Kar. Ludwika.
Dr. Dzięndzielewicz Antoni, adwokat kraj.
Dziubaniak Józef, inżyn. Magistratu.
d’Endel Karol Emil, urzędn. skarbowy.

Enders Antoni, kupiec.
Exner Waleryan, urzędn. telegrafu.

Fąfara Julian, prof. gimnazyalny.
Fedorski Władysław, zarządca dóbr.
Dr. Feigel Longin, prof. uniwersytetu.
Feiles Karol, słuchacz praw.
Feliński Feliks, właśc. magazynu krawieckiego.
Dr. Finkel Ludwik, docent uniwersytetu.
Fischer Leopold, urzędn. krak. Tow. wzaj. ubezp.
Fiszer Ksawery, komisarz konc. Magistratu.
Frank Mieczysław, urzędn. kol. Kar. Ludw.
Frank Władysław, sędzia powiatowy w Szczercu.
Franz Karol, sekretarz Namiestnictwa.
Frenkel Mieczysław, artysta dramatyczny.
Friedrich Albin, akademik handlowy w Wiedniu.
Früauff Antoni, urzędnik pocztowy.
Früauff Wojciech, tapicer.
Frydrych Edward, kupiec.
Dr. Fuchs Franciszek, dentysta.

Gajewski Wiktor, kontolor pocztowy.
Gans Maksymilian, urzędn. domu bank Schellenberga.
Gąsiorowski Ferdynand, rewident gal. Kasy oszczędn.
Gela Kazimierz, asystent rachunkowy Namiestnictwa.
Gerstinger Rudolf, prakt. urzędu loteryjn.
Geyer Robert, pomocnik handlowy.
Gigel Jan, pomocnik handlowy.

Gizowski Teodor, dyet. Prokur. skarbu.
Glixelli Juliusz, urzędn. gal. Banku hip.
Dr. Goldmann Bernard, poseł na Sejm kr., kasyer gal. Banku kredytowego.
Goltental Ludwik, starszy inżynier kol. Kar. Ludw.
Gorczycki Cypryan, sekretarz Fundacyi Skarbkowskiej.
Dr. Gorski Feliks, sekretarz Prokur. skarbu.
Dr. Gostyński Józef, lekarz.
Góralski Ferdynand, właść. pracowni krawieckiej.
Górski Jan, urzęd. gal. Kasy oszczędności.
Górski Stanisław Kazimierz, słuch. praw.
Görz Władysław, majster blacharski.
Grek Michał, prawnik.
Groblewski Antoni, magister farmacyi.
Grochowalski Jan, technik.
Grodecki Józef, prawnik, urzędn. telegrafu.
Gross Ferdynand, cukiernik.
Grzywiński Wit, właść. restauracyi.
Gubrynowicz Władysław, księgarz.
Gudiens Antoni, dysponent handlowy.
Guszalewicz Eugeniusz, akademik.
Gutter Leopold, pomocnik handlowy.

Haczewski Kazimierz, słuch. politechniki.
Brn Halbritter Władysław, adjunkt tabuli kraj.
Hanke Artur, urzędn. Banku kraj.
Harasimowicz Piotr, artysta-rzeźbiarz.
Haraszkiewicz Mikołaj Józef, prof. semin. naucz.
Hauptmann Franciszek, urzędn. kolei Kar. Ludwika.
Hauser Adam, cukiernik.
Hauser Edward, urzędn. kolei Karola Ludwika.
Hauswald Edwin, akademik.
Heck Korneli, prof. gimnazyalny.
Heintsch Piotr, urzędn. kolei państwowej.
Hemmerling Kazimierz, prawnik.
Hempel Maksymilian, zecer.
Dr. Heppe Tadeusz, urzędn. konc. kraj. Dyr. skarbu.
Hillenbrand Waleryan, subjekt handldwy.
Hodak Walenty, zarządca drukarni „Kurjera lwowsk.“
Dr. Horodyski Korczak Józef, komisarz pow. *w Trembowli.*
Hoszowski Justyn, ofic. rach. kraj. Dyr. skarbu.
Hryniewicz Bruno, urzędn. Dyr. poczt i telegr.
Hubel Antoni, auskultant sądowy.
Hubel Jan, urzędn. gal. Tow. kred. ziemsk.
Hudec Karol, urzędn. banku „Slavia“.

Hummel Karol, subjekt handlowy.
Huppert Franciszek, inspektor kol. państw.
Hückel Władysław, urzędn. Prokur. skarbu.

Ibjański Wacław, inżynier cywilny.
Ihnatowicz Jan, magister farmacyi, chemik sądowy.
Iłaszewicz Rudolf, kandydat notaryalny.
Issakowicz Teofil, prawnik.

Jabłonowski Jerzy, koncepista Wydz. kraj.
Jabłoński Mieczysław, słuchacz praw.
Jabłoński Tadeusz, subjekt handlowy.
Jadowski Kazimierz, adjunkt gal. Tow. kred. ziemsk.
Jahl Erazm, zarządca fabryki nafty Miączyńskiego.
Jahl Ignacy, kupiec.
Jakubowski Jan, urzędn. Tabuli miejsk.
Jakubowski Władysław, mechanik.
Dr. Jamiński Dyonizy, adwokat krajowy.
Jampoler Emil.
Janicki Ryszard, właściciel dóbr.
Janikowski Władysław, urzędn. rach. Wydz. kraj.
Janko Kazimierz, auskultant sądowy.
Jankowski Józef, inżyn. Wydz. kraj.
Dr. Janowski Alfred, adjunkt Prokur. skarbu.
Janowski Józef Kajetan, architekt.
Jarocki Maryan, inżyn. kolei Kar. Ludwika.
Jarosiewicz Zygmunt, inżyn. kolei państw.
Jarosz Maryan, urzędn. gal. Tow. kred. ziemsk.
Jasiński Jan, urzędn. rach. Wydz. kraj.
Jasiński Stanisław, oficyał kol. Kar. Ludwika.
Jastrzębski Alfons, aptekarz.
Jaworowski Hilary, urzędn. Towarz. zaliczk.
Jędrzejowski Konstanty, urzędn. konc. Wydz. kraj.

Kaczorowski Antoni, inspektor kol. państw.
Kamienobrodzki Alfred, architekt.
Kamieński Edmund, kandydat adwokatury.
Kamieński Stanisław, prakt. konc. kraj. Dyr. skarbu.
Kamiński Bolesław, urzędn. gal. Tow. kred. ziemsk.
Kaniewski Nałęcz Władysław, urzędn. Magistratu.
Karchesy Adam, akademik.
Dr. Karcz Marceli, doktor filozofii i chemii.
Kasprzycki Piotr, inżynier kol. państw.
Kattner Franciszek, typograf.
Kauczyński Adam, subjekt handlowy.

Kauczyński Antoni, auskultant sądowy w Jaworowie.
Keller Alfred, subjekt handlowy.
Kędzior Andrzej, inżyn. Wydz. kraj.
Kiernig Frańciszek, artysta dramatyczny.
Kiselka Karol, właściciel dóbr.
Kistryn Jan, kupiec.
Kiszelka Karol, komisarz Magistratu.
Klauss Frańciszek, sekretarz kol. Kar. Ludw.
Kleermann Samuel, bankier.
Kleiner Herman, inżynier kol. Kar. Ludw.
Klimowiczowa Aniela, właśc. Zakładu ogrodniczego.
Klimowiczowa Henryka.
Kłębkowski Kazimierz, inżynier kol. Kar. Ludw.
Kobielski Frańciszek, przemysłowiec.
Koch Rudolf, urzędn. kraj. Dyr. skarbu.
Kocowski Włodzimierz, słuchacz filozofii.
Kohman Feliks Karol, naczelnik biur pomocn. kol. państw.
Komornicki Stefan, urzędn. Wydz. kraj.
Komorowski Aleksander hr., urzędn. konc. Namiestnictwa.
Komorra Tadeusz, inżyn. kol. Czerniowieckiej.
Koniński Karol, politechnik.
Korosteński Zygmunt, praktykant sądowy.
Korwin Mieczysław, akademik.
Korytko Adam, urzędn. krak. Tow. wzaj. ubezp.
Korytko Stanisław, akademik.
Kostecka Olga.
Kostecki Bolesław, ajent handlowy.
Kostecki Kazimierz.
Kostecki Platon, literat.
Kostkiewicz Józef, typograf.
Kostrakiewicz Włodzimierz, inżyn. kol. Kar. Ludw.
Kostro Stanisław, prywatyzujący.
Kossak Stefan, urzędn. Banku kraj.
Kossonoga Eustachy, urzędn. kol. Kar. Ludw.
Kościcki Artur, aptekarz.
Kościelecki Adam, politechnik.
Kowalówka Walenty, dyrektor szkoły im. Konarskiego.
Kowalski Mieczysław, urzędn. Banku kraj.
Kozakiewicz Leon, urzędnik Banku kraj.
Kozłowski Adam, przemysłowiec.
Kozłowski Stanisław, kantorzysta.
Köhler Edmund, prawnik.
Köhler Gustaw, słuchacz praw.
Krasucki Władysław, nauczyciel.
Kremer Ernest, właśc. kawiarni.

Kriegseisen Józef, urzędn. techn. Namiestnictwa.
Krimmer Rudolf, kupiec.
Krisch Edward, urzędnik kolejowy.
Krise Jan, zegarmistrz.
Kroch Emanuel, prawnik.
Krogulski Seweryn, urzędn. Wydz. kraj.
Krogulski Tomasz, urzędn. Zakł. kulpark.
Kronstein Wincenty, urzędn. rach. Wydz. kraj.
Kropiński Władysław, nauczyciel.
Kropiowski Karol; właśc. magazynu krawieckiego.
Dr. Krosiński Włodzimierz, kandydat adwokatury.
Dr. Krówczyński Żegota, c. k. radca zdrowia.
Krug Joachim, słuchacz praw.
Krumpholz Tadeusz, pomocnik handlowy.
Krzyszkowski Stefan, subjekt handlowy.
Dr. Krzyżanowski Edward, lekarz w Buczaczu.
Krzyżanowski Józef, mechanik Zakł. kulpark
Dr. Krzyżanowski Stanisław, adwokat kraj.
Kuczabiński Wincenty, kupiec.
Kulczycki Edward, urzędn. gal. Tow. kred. ziemsk.
Kulczycki Teofil, słuchacz filozofii.
Kulczycki Władysław, urzędn. gal. Kasy oszczędn.
Dr. Kulikowski Wiktor, kandydat adwokatury.
Kułakowski Kazimierz, inżynier.
Kümmelmann Mojżesz.
Dr. Kwiatkowski Ferdynand, praktykant sądowy.
Kwiatkowski Henryk, urzędn. sądowy.
Kwiatkowski Romuald, nauczyciel.
Kwiatkowski Wacław, urzędn. konc. Wydz. kraj.

Lachmund Jan, asystent rach. kraj. Dyr. skarbu.
Lang Justyn, urzędn. gal. Tow. kred. ziemsk.
Lang Stanisław, słuchacz Politechniki.
Langer Andrzej, starszy inż. kol. Kar. Ludw., szef biura taboru kolejowego.
Lardemer Edmund, oficyał pocztowy.
Ks. Dr. Laskowski Józef, profesor.
de Latour Jan, urzędn. kol. Kar. Ludw.
Dr. Lebedowicz Emil, sekundaryusz szpitala powsz.
Lederer Franciszek, inżyn. kol. Kar. Ludw.
Leeg Leonard, nauczyciel.
Lesiów Józef, urzędnik pocztowy.
Leszczyński Bronisław, prawnik.
Leśniowski Józef, prawnik.
Lewak Antoni, Dyrektor szkoły im. św. Zofii.

Lewakowski Aleksander, sekretarz Banku hip.
Lewicki Bolesław, urzędn. krak. Tow. wzaj. ubezp.
Lewicki Wiktor, akademik.
Dr. Lewicki Witołd, urzedn. konc. Wydz. kraj.
Ligęza Jan, nauczyciel.
Dr. Lilienfeld Zygmunt, kandydat adwokatury.
Dr. Lindner Zygmunt, okulista.
Linie Eliasz, właściciel dóbr,
Lisicki Lubin, urzędn, kol. Czerniowieckiej.
Dr. Lisiewicz Zygmunt, prawnik.
Lisowski Wacław, technik.
Littich Aleksander, weterynarz krajowy.
Liwery Tadeusz, właściciel dóbr.
Dr. Löwenstein Natan, kandydat adwokatury.
Lubowicz Maksym, em. Dyr. urz. pom. kaj. Dyr.' skarbu.
Ludwig Mikołaj, kupiec.

Łobos Jan, koncepista kraj. Dyr. skarbu.
Łobos Jan, zegarmistrz.
Łoziński Roman, urzędn. Banku kraj.
Łuczakowski Stanisław, adjunkt gal. Tow. kred. ziemsk.
Dr. Łuczkiewicz Kazimierz, sekretarz Prok. skarbu.
Łuszczyński Zygmunt, nauczyciel.

Majewski Aleksander, urzędn. kol. Czerniowieckiej.
Makarewicz Romuald, prezes „Lutni".
Maksymowicz Piotr, adjunkt sądowy w Tarnopolu.
Maliczek.
Malinowski Erazm, rządca szpitala powsz.
Dr. Małaczyński Aleksander, urzędn. Banku kraj.
Małaczyński Tadeusz, słuch. praw.
Małecki Władysław, urzędnik sądowy,
Mamczyński Adam, urzędn. rach. Wydz. kraj.
Mandyczewski Teofil, radca Namiestn.
Marcinkiewicz Karol, kasyer Fundacyi Skarbkowsk.
Marcinkiewicz Kazimierz, urzędn. kol. państwowej.
Marciszewski Franciszek, nauczyciel.
ks. Mardyrosiewicz Jan, proboszcz w Horodence.
Marek Ludwik, artysta myzyk, Dyr. szkoły muzyczn.
Marek Stanisław, prywatyzujący.
Markheim Maurycy, prokurzysta Banku hip.
Markowski Julian, artysta rzeźbiarz.
Martini Bolesław, prakt. cłowy.
Martini Roman, urzędn. cłowy.
Dr. Maryański Aleksander, adwokat kraj.

Marynowski Edward, urzędn. gal. Banku kredyt.
Maszkowska Zofia.
Maślanka Marcin, inżynier.
Matkowski August, inżyn. kol. Karl. Ludw,
Matlas Karol, właściciel magazynu krawieckiego.
Matauschek Jan, urzędn. Dyr. dóbr. państw.
Mayer Henryk, kupiec.
Mazur Dawid, fotograf.
Dr. Mehrer Henryk, lekarz.
Menda Władysław, urzędn. gal. Kasy oszczędn,
Mentschel Hilda.
Dr. Merunowicz Józef, sekretarz Rady zdrowia.
Merunowicz Teofil, poseł na Sejm kraj., sekret. Rady pow. lwowsk.
Mianowski Stanisław, prywatyzujący.
Michalewski Bronisław, koncypient adwokacki.
Mięsowicz Władysław, nauczyciel.
Mikuli Karol, artysta-muzyk
Miller Maryan, komisarz Magistratu.
Miłaszewski Erazm, kontrolor kol. Kar. Ludw.
Miśniakiewicz Włodzimierz, urzędn. gal. Tow. kred. ziemsk.
Mochnacki Edmund, prezydent m. Lwowa.
Modes Aleksander, ukończony technik
Momocki Piotr, majster ślusarski.
Monné Michał, cukiernik.
Moraczewski Maciej, radca Namiestn.
Morawiecki Józef, słuch. praw.
Morawiecki Michał, słuchacz Politechniki.
Mozdyniewiiz Adam, politechnik
Mrazek Bronisław, właściciel realności.
Mrazek Józef, urzędn. kraj. Dyr. skarbu.
Münnich Stanisław, urzędn. Dyr. dóbr. państw.

Nacher Teodor, prof. gimnazyalny.
Nahlik Antoni, słuchacz praw.
Nartowski Antoni, urzędn. Banku kraj.
Nartowski Bronisław, notaryusz w *Skolem.*
Natalli Maryan, urzędn. rach. Wydz. kraj.
Nawrocki Józef, prakt. konc. kraj. Dyr. skarbu.
Nepustil Józef, dyetaryusz Sądu kraj.
Neusser Edward, urzędnik podatkowy.
Dr. Neusser Gustaw, dyrektor Zakł. kulpark.
Niedzielski Antoni, rewident rach. Wydz. kraj.
Niedźwiecki Stanisław, nauczyciel.
Niementowski Przemysław, prof. gimnazyalny.

Dr. Niementowski Stefan, doktor filozofii.
Nierenstein Maurycy, bankier.
Niewiadomski Gabryel, architekt.
Nittmann Karol, akademik.
Nittmann Karol, starszy inspektor podatkowy.
Nossig Alfred, filozof.
Nowicki Ignacy, nauczyciel.
Nowicki Leon, subjekt handlowy.
Nowicki Wilhelm, nauczyciel.
Dr. Nurkowski Feliks, adwokat kraj.
Nyjry Adolf, urzędn. kraj. Dyrekcyi skarbu.

Oleśnicki Eugeniusz, koncypient adwokacki.
Olszewski Maryan, właść. Zakł. gimnast. w *Warszawie*.
Onyszkiewicz Zdzisław, właść. dóbr, sekret. Zakładu nar. im. Ossolińskich.
Opuchlak Emilian, przemysłowiec.
Opuchlak Ludwik, kupiec.
Orłowski Jan, dyrektor rach. Namiestnictwa.
Osada Michał, koncep. kraj. Dyr. skarbu
Ostaszewski Bronisław, słuchacz praw.
Ottokar Jonas, słuch szkoły weterynaryi.

Dr. Pajączkowski Józef, koncypista Prokur. skarbu.
Dr. Pająk Józef, adwokat kraj.
Palmstein Roman, prof. gimnazyalny.
Pannenka Eustachy, technik.
Pannenka Władysław, inżyn. Magistratu
Papée Bolesław, urzędn. Wydz. kraj.
Dr. Papée Fryderyk, urzęd. bibliot. uniwersyteckiej.
Parnas Józef, akademik.
Pawęcki Antoni.
Dr. Pawlikowski Kazimierz, kandydat adwokacki.
Pechnik Gwido, prakt. konc. Namiestnictwa.
Dr. Petelenz Ignacy, docent Politechniki.
Piasecki Jan, urzęd. krak. Tow. wzaj. ubezp.
Piątkowski Franciszek, prywatyzujący.
Piątkowski Józef, prawnik
Piątkowski Wiktor, kontrolor kolei Kar. Ludwika.
Pick Abraham, księgarz.
Pick Emil, artysta-muzyk.
Piekarski Kazimierz, słuch. Politechniki.
Pierożyński Konstanty, urzędn. konc. Namiestnictwa.
Dr. Piętak Leonard, prof. Uniwersytetu.
Pikor Ludwik, sekretarz Dyr. poczt i telegrafów.

Dr. Pilat Tadeusz, profesor Uniwersytetu.
Dr. Pilat Roman, prof. Uniwersytetu.
Dr. Pilat Władysław, koncypient Prok. skarbu.
Dr. Pilat Zygmunt, urzędn. konc. Namiestnictwa.
Piotrowski Korwin Henryk, artysta-muzyk.
Piotrowski Jan, rewident rach. wyższ. Sądu kraj.
Piwernetz Antoni, urzędn. kol. Kar. Ludwika w *Zimnej wodzie.*
Piwocki Jerzy, komisarz Namiestnictwa.
Piwocki Władysław, adjunkt sądowy, w *Mostach.*
Piżl Władysław, prakt. budowniczy Namiestnictwa.
Platowski Stanisław, właść. magazynu krawieckiego.
Dr. Pluciński Michał, prymaryusz Zakł. kulpark.
Polończyk Eugeniusz, akademik.
Polturak Emil, kandydat adwokatury.
Porzycki Teofil, inżyn.-asyst. Magistratu.
Hr. Potocki Artur, właść. dóbr.
Poźniak Leopold, asystent. Dyr. dóbr państw.
Poturalski Władysław, subjekt handlowy.
Pretsch Ryszard, urzędn. kolei Kar. Ludwika.
Prexell Seweryn, radca dworu, radca wyższ. Sądu kraj.
Dr. Prochaska Antoni, adjunkt kraj. archiw. Aktów grockich.
Procner Jan, słuch. Politechniki.
Prokopczyc Włodzimierz, adjunkt sądowy.
Przychocki Stanisław, urzędn. kol. Kar. Ludwika.
Przyszlak Antoni, właść. Zakł. litograficznego.
Puzdrowski Korneli, starszy inżyn. kolei państwowej.
Pyszyński Stanisław, dyrektor Banku budowniczego.

Dr. **R**aciborski Aleksander, docent uniwersytetu.
Raciborski Eugeniusz, akademik.
Radziszewski Mieczysław, prywatyzujący.
Ramski Wiktor, prezydent Sądu obwod. w *Brzeżanach.*
Rastawiecki Maryan, praktykant sądowy.
Rastawiecki Jan, kandydat notaryalny.
Rawski Wincenty, budowniczy.
Rebczyński Władysław, kustosz muzeum przemysłowego.
Regiec Ludwik, asystent politechniki.
Rejowicz Antoni, prywatny oficyalista.
Rewakowicz Henryk, redaktor „Kurjera lwowskiego".
Richtmann Karol, technik.
Riedl Edmund, kupiec.
Dr. Rogalski Aleksander, adwokat krajowy.
Romanowski Ignacy, wiceprezydent Magistratu.

Romaszkan Andrzej, urzędnik Banku krajowego.
Romer Adam, urzędnik Namiestnictwa.
Rosenbaum Leopold, urzędnik wied. Towarzystwa asek.
Dr. Rosenbusch Leon, lekarz.
Rosner Karol, inżynier kolei Karola Ludwika.
Rottersmann Karol, docent szkoły dublańskiej.
Rottmann Adolf, urzędnik bankowy.
Dr Ruebenbauer Fryderyk, radca Prokuratoryi skarbu.
Rutkowski Stefan, urzędnik krak. Tow. wzajem. ubezp.
Rychwicki Bazyli, urzędnik Banku „Slavia“.
Rylski Tomasz, profesor szkoły dublańskiej.
Ryszkowski Seweryn, inżynier starostwa w *Jaśle*.
Rzepiński Stanisław, profesor gimazyalny.

Sadłowski Ludwik, urzędnik telegraficzny.
Sadowski Ostroróg Stefan, urzędnik Banku rolniczego.
Sahanek Karol, asystent Dyr. poczt i telegrafów.
Sanocki Władysław, kandydat adwokatury.
Schaelling Józef kupiec.
Dr. Schaff Szymon, adwokat krajowy.
Schayer Karol, kupiec.
Dr. Scheiff Józef, koncypient Prokuratoryi skarbu.
Schiller Antoni, kandydat notaryalny.
Schleicher Szymon, kandydat adwokatury.
Schmidt Józef, inżynier kolei Karola Ludwika.
Schmidt Józef, urzędnik rach. Wydziału kraj.
Schneider Adam, słuchacz praw.
Schönfeld Dawid, właściciel dóbr.
Schubuth Gustaw, pomocnik handlowy.
Dr. Schweizer Karol, kandydat adwokatury.
Seja Eugeniusz, c k. kapitan.
Dr. Semilski Teobald, adwokat krajowy.
Dr. Semkowicz Aleksander, docent Uniwersytetu lwow.
Senetelski Ludwik, nauczyciel.
Setti Karol, przełożony oddziału techniczn. Namiestnictwa.
Seweryn Zygmunt, prawnik.
Sianożącki Maryan, słuchacz Politechniki.
Dr. Sietnicki Maryan, kandydat adwokatury.
Dr. Skałkowski Tadeusz, poseł na Sejm kraj., adwokat kr.
Skirliński Ludwik, starszy inspektor Urzędu cechownicz.
Skotnicki Antoni, inżynier przedsiębiorca.
Dr. Skowroński Zygmunt, adwokat krajowy.
Skracha Aleksander, urzędnik rach. Wydziału krajowego
Skracha Stanisław, prawnik.
Skrzypiński Bronisław, nauczyciel w Krakowie.

Skupniewicz Józef, profesor gimnazyalny.
Dr. Skwarczyński Jan, koncypista kraj. Dyrekcyi skarbu.
Skwarczyński Karol, profesor szkoły realnej.
Skwarczyński Władysław urzęd techniczny Namiestnictwa.
Skoda Adolf, c. k. geometra ewidencyjny.
Slawiczek Władysław, oficyał kolei Karola Ludwika.
Sławuszewski Zygmunt, urzęd. gal. Kasy oszczędności.
Słomka Konrad, inżynier kolei państwowej.
Smutny Jan, urzędnik galic. Towarz. kred. ziemskiego.
Dr. Smutny Karol, lekarz pułkowy.
Smyczyński Ludwik, słuch. Politechniki.
Sobolewski Ludwik, inżynier Wydziału krajowego.
Dr. Sokal Maksymilian, adwokat krajowy.
Solecki Albin, kupiec.
Solecki Jan, urzędnik pocztowy.
Dr. Sołowij Tadeusz, obrońca w sprawach karnych.
Sołtys Tadeusz, koncypient Magistratu.
Dr. Sopotnicki Julian, adjunkt sądowy.
Spechter H., subjekt handlowy.
Stadtmüller Ludwik, właśc. realności.
Staff Cyryl, właściciel cukierni.
Stahl Leonard, akademik.
Stanecki Zdzisław, filozof.
Stanowski Antoni, radca Namiestnictwa.
Dr. Starczewski Stanisław, kandydat adwokatury.
Starzecki Franciszek, introligator.
Staudacher Albin, subjekt handlowy.
Stecki Bolesław, urzędnik Banku kraj.
Steifer Maryan, inżynier kolei Karola Ludwika.
Steingraber Robert, inżynier kolei Karola Ludwika.
Steinsberg Henryk, urzędnik Banku austr.-węgier.
Stojowski J., subjekt handlowy.
Straus Józef, starszy inżynier Namiestnictwa.
Streer Ignacy, subjekt handlowy.
Stroiński Franciszek, typograf.
Stromenger Edmund, kupiec.
Stromenger Jan, kupiec.
Stronczak Henryk, inżynier kolei Czerniowieckiej.
Stroński Alfred, oficyał kolei Karola Ludwika.
Struszkiewicz Waleryan, słuchacz praw.
Strzelbicki Antoni, radca górniczy.
Strzelbicki Seweryn, inżynier. kol. Karola Ludwika.
Strzembosz Stanisław, urzędnik Banku włościańskiego w Czerniowcach.
Strzyżowski Kazimirz, subjekt handlowy.

Stupnicka Paulina.
Dr. Sumper Edward, zastępca Prokuratora państwa.
Supiński Józef, urzędnik galic. Kasy oszczędności.
Syroczyński Leon, inżynier górniczy Wydziału krajowego.
Szelestak Bronisław, koncypista Prokuratoryi skarbu.
Szomek Wilhelm, inżynier.
Szulakiewicz Zygmunt, urzędnik gal. Kasy oszczędności.
Szydłowski Stanisław, subjekt handlowy.
Szyjkowski Jan, urzędnik kolei Karola Ludwika.
Szyjkowski Władysław, dzierzawca drukarni „Gaz. Nar.“.

Śleczkowski Józef, akademik.
Sledziński Ferdynand, współpracownik „Przeglądu“.
Ślimakowski Maryan, subjekt handlowy.
Śliwiński Jan, właściciel fabryki organów.
Śliwiński Kazimierz, oficyał rachunkowy Namiestnictwa.
Świątkiewicz Antoni, słuchacz praw.
Świerczewski Erazm, kasyer Banku krajowego.
Świtalski Erazm, oficyał pocztowy.

Targoński Feliks, urzędnik firmy Clayton & Schuttleworth.
Targoński Paulin, buchhalter „ „ „
Dr. Tarnowski Apolinary, lekarz powiatowy w Kossowie.
Tchórznicki Roman, praktykant Namiestnictwa.
Terenkoczy Władysław, właściciel realności.
Dr. Till Ernest, adwokat krajowy.
Todschindler Albin, zarządca drukarni związkowej.
Tokarski Stanisław, kandydat notaryalny.
Topolnicki Hieronim, prywatyzujący.
Topolnicki Henryk, prawnik.
Töpfer Karol, urzęd. koncept. kraj. Dyrekcyi skarbu.
Tranda Edward, adjunkt rachunkowy Wydziału krajowego.
Tretter Stefan, politechnik.
Trompeteur Stanisław, typograf.
Trzcieniecki Stanisław, oficyał c. k. głównej Kasy kraj.
Trzesky Józef, dyrektor fabryki sukna w Domu karnym.
Tyblewicz Wiktor, nauczyciel gimnastyki.

Urban Konstanty Jan, pomocnik handlowy.
Urbański Włodzimierz, urzęd. krak. Tow. wzajem. ubezp.
Usiekniewicz Kazimierz, nauczyciel gimnastyki.

Walcher Ryszard, starszy kontrolor telegrafu.
Walichiewicz Michał, właściciel realności, rymarz.
Wallek Aloizy, typograf.

Walsleben Teodor, tapicer.
Wang Wilhelm, słuchacz Politechniki.
Warteresiewicz Michał, inżynier kolei Karola Ludwika.
Warzynicki Franciszek, nauczyciel.
Waydowski Józef, słuchacz praw.
Ważny Jan, kupiec.
Wczelak Józef, właściciel fabryki stolarskiej.
Wczelak Franciszek, właściciel fabryki stolarskiej.
Weeber Ludwik, urzędnik Magistratu lwowskiego.
Weigle Adam, prywatysta.
Weinberg Józef, praktykant konceptowy kraj. Dyr. skarbu.
Wenderling Karol, kontrolor kolei Karola Ludwika.
Wessely Gustaw, urzędnik Banku austro-węgierskiego.
Wewiórski Jan, aptekarz.
Wielimsky Bogusław, szef bióra komerc. kolei Kar. Lud.
Wiebrich Maksymilian, prawnik.
Wierzbicki Ludwik, introligator.
Wiesiołowski Teofil, właściciel realności.
Dr. Wiktor Jan, lekarz.
Wilczek Ludwik, właściciel Zakładu fryzyerskiego.
Wiliński Antoni, urzędnik pocztowy.
Wilkosz August, urzędnik rach. wyższego Sądu krajow.
Winiarz Jan, prokurzysta galic. Banku pipotecznego.
Wirski Marceli, oficyał głównej Kasy krajowej.
Witkowski Władysław, inżynier kolei Karola Ludwika.
Witkay Józef, subjekt handlowy.
Włoszyński Edmund, przemysłowiec.
Włoszyński Ferdynand, urzędnik Magistratu lwowskiego.
Włoszyński Karol, właściciel realności.
Wojcicki Stanisław, architekt.
Dr. Wojciechowski Tadeusz, profesor Uniwersytetu lwow.
Wojciechowski Zygmunt, rytownik.
Wojtyński Stanisław, majster blacharski.
Wolisch Zygmunt, subjekt handlowy.
Wolski Franciszek, notaryusz.
Wonsch Karol, akademik.
Woyczyński Roman, kupiec.
Woyczyński Stanisław, pomocnik handlowy.
Woytaś Kazimierz, słuchacz praw.
Wrześniowski Zygmunt, subjekt handlowy.
Wszelaczyński Szczepan, słuchacz praw.
Wysocki Józef, inżynier.
Wysocki Frańciszek, artysta dramatyczny.
Wyszyński Oswald, nauczyciel tańców w Brodach.

Dr. Viebig Henryk Edward, doktor filozofii w Wiedniu.
Vorzimmer Jakób, akademik.

Zabierzowski Eugeniusz, słuchacz praw.
Zaczek Apolinary, urzędnik pocztowy.
Zagórski Henryk, nauczyciel.
Zagórski Władysław, prof. gimnazyalny.
Zahajkiewicz Feliks, nauczyciel.
Zachariasiewicz Walery, właśc. kantoru.
Zajączkowski Władysław, prof. Politechniki lwowskiej.
Zakaszewski Witołd, słuchacz Politechniki.
Zakrzewski Józef, słuchacz Politechniki.
Załoziecki Roman, asystent Politechniki lwowskiej.
Zarzycki Mikołaj, radca sądowy.
Zawadzki Władysław, literat.
Zbrożek Józef, prywatyzujący.
Zbyszewski Józef, słuchacz praw.
Zeńczak Władysław, koncypista Wydziału krajowego.
Zeńczuk Wincenty, nauczyciel.
Zieliński Romuald, inżyn. kol. Kar. Ludw.
Ziembicki Gwalbert, przedsiębiorca budowy kolei.
Zieńkowicz Bolesław, subjekt handlowy.
Zimmer Józef, cukiernik.
Zontak Władysław, kustosz muzeum im. Dzieduszyckich.
Dr. Źródłowski Ferdynand, prof. Uniwersytetu.
Dr. Zubrzycki Emil, starszy radca kraj. Dyr. skarbu.
Zubrzycki Teodor, radca wyższego Sądu kraj.

Żaak Henryk, naucz. szkoły przemysłowej.
Żabka Rudolf, subjekt handlowy.
Żelazowski Roman, artysta dramatyczny.
Żerebecki Jan, urzędnik kolei państwowej.
Żmudziński Frańciszek, filozof.
Dr. Żukotyński Klemens, adwokat krajowy.
Dr. Żuliński Józef, profesor Seminaryum naucz. żeńsk.
Żytny Józef, leśnik.